

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Ændret klageadgang, dagpenge ved adoption m.v.).

Fremsat den 2. april 1975 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel, som ændret ved lov nr. 621 af 20. december 1972 og ved § 4 i lov nr. 506 af 2. oktober 1974 om ændring af udskrivningsloven med videre, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 1*, ændres „og som ikke har ret til fuld løn under sygdom“ til: „og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen“.

2. § 3, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2*. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter dog nærmere regler, hvorefter dette fraviges, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.“

3. § 6 affattes således:

„§ 6. Sygdomstilfælde skal hurtigst muligt anmeldes til arbejdsgiveren. Undladelse heraf medfører bortfald af krav på dagpenge fra arbejdsgiveren, medmindre særlige omstændigheder foreligger. Kravet på dagpenge fra arbejdsgiveren består dog, hvis arbejdsgiveren ikke hurtigst muligt gør sin indsigelse vedrørende anmeldelsen gældende over for lønmodtageren.“

4. § 7, *stk. 1*, affattes således:

„Arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren inden en rimelig frist dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom. Opfylder løn-

Socialmin. 1. kt. j. nr. 3100-49.

modtageren ikke kravet om dokumentation, uden at der foreligger særlige omstændigheder, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren, for tiden efter at dokumentationen skulle have foreligget.“

5. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

„*Stk. 4*. Udbetaler arbejdsgiveren løn under sygdom med et beløb, der overstiger de dagpenge, som beregnes efter *stk. 1-3*, bortfalder dagpengene. Er lønnen mindre end de beregnede dagpenge, skal det manglende beløb udbetales som supplement til lønnen.“

6. § 14 affattes således:

„§ 14. Der nedsættes et udvalg (dagpengeudvalget), for hvilket tvistigheder om ret til dagpenge efter reglerne i dette afsnit kan indbringes. Dagpengeudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Dagpengeudvalget består af 3 medlemmer samt en opmand, der alle udnævnes af socialministeren. 1 medlem udnævnes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og 1 medlem efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark. Opmanden, der skal have indsigt i arbejdsretlige forhold, udnævnes efter indstilling fra Arbejdsrettens formandskab. Socialministeren udnævner tillige på samme måde suppleanter for medlemmer og opmand. Medlemmer, opmand og suppleanter udnævnes for en periode af 3 år.

Stk. 3. Dagpengeudvalgets afgørelse træffes af de tre medlemmer, medmindre et af disse forlanger, at opmanden tilkaldes. I så

fald træffes dagpengeudvalgets afgørelse af opmanden.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter dagpengeudvalgets forretningsorden.“

7. I § 15, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „kan udvalget“ til: „skal udvalget“.

8. § 15, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Træffer dagpengeudvalget afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at yde dagpenge, skal arbejdsgiveren refundere det sociale udvalgs udlæg inden 4 uger efter, at han har modtaget underretning om afgørelsen. Beløbet kan inddrives ved udpantning.“

9. § 16, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

„4) til andre, der har ret til dagpenge, herunder dagpenge ved fødsel og adoption.“

10. I § 18, *stk. 6*, ændres „3 måneder“ til: „6 måneder“.

11. *Overskriften til kapitel 12* affattes således: „*Særlige regler om dagpenge ved fødsel og adoption.*“

12. I § 33 indsættes som *stk. 2* og *3*:

„*Stk. 2.* En kvinde, der er omfattet af *stk. 1*, og som i forbindelse med barnets ophold på sygehus genoptager arbejdet inden 14-ugers periodens udløb, har ret til dagpenge for den del af perioden, der var tilbage ved arbejdets genoptagelse, såfremt hun i tilknytning til barnets udskrivelse på ny er fraværende fra arbejdet, og udskrivelsen finder sted inden 6 måneder fra fødslen.

Stk. 3. En adoptionssøgende, som har dagpengegivende lønindtægt, har ret til dagpenge i højst 6 uger ved modtagelsen af barnet, når de adoptionsundersøgende myndigheder bestemmer, at pågældende skal være fraværende fra arbejdet i forbindelse med modtagelsen. Til adoptionssøgende ægtefæller kan dagpenge kun ydes til den ene, og kun såfremt begge har dagpengegivende lønindtægt eller dagpengegivende anden erhvervsindtægt. Dagpengene ydes på samme betingelser som dagpenge for kvinder under

fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel.“

13. § 34, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

„2) inden for de sidste 4 uger før fraværperioden har haft en dagpengegivende lønindtægt af mindst denne størrelse eller har været tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende.“

14. I § 35 indsættes som *stk. 2*:

„*Stk. 2.* Adoptionssøgende, der har dagpengegivende anden erhvervsindtægt, og som efter de adoptionsundersøgende myndigheders bestemmelse er fraværende fra arbejdet i forbindelse med barnets modtagelse, har ret til dagpenge efter reglerne i § 33, *stk. 3*, dog kun i 4 uger.“

15. § 37, *1. pkt.*, affattes således:

„Anmodning om dagpenge ved svangerskab og fødsel eller adoption skal indgives til det sociale udvalg inden 3 måneder efter fødslen eller modtagelsen af barnet.“

16. I § 53, *stk. 1*, ændres „efter §§ 12 og 13“ til: „efter §§ 11 og 13“.

17. § 54 affattes således:

„§ 54. Det sociale udvalgs afgørelser vedrørende retten til dagpenge kan indbringes for amsankenævnet, i København og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Amsankenævnets afgørelser efter *stk. 1* og sikringsstyrelsens afgørelser vedrørende retten til dagpenge kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 3. Klage til amsankenævnet eller ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Amsankenævnet og ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af ankefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amsankenævnet eller chefen for ankestyrelsen.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1975, § 1, nr. 17, dog først den 1. april 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel er senere ændret ved lov nr. 621 af 20. december 1972 (Ændret klageadgang) og ved § 4 i lov nr. 506 af 2. oktober 1974 om ændring af udskrivningsloven m. v. Der henvises til Folketingstidende 1971-72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887; tillæg A, sp. 7297, tillæg B, sp. 2509 og 2753; tillæg C, sp. 737 og Folketingstidende 1972-73, sp. 189 og 511; tillæg A, sp. 531.

Ved anvendelsen af dagpengeloven, der nu har været gældende i 2 år, har der i praksis vist sig at være behov for en række overvejende tekniske justeringer af forskellige bestemmelser i loven. Forslaget til sådanne ændringer er udarbejdet på grundlag af en fælles henvendelse herom fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark. Regeringen finder derimod ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for en mere gennemgribende revision af dagpengeloven, der i det store og hele må siges at virke tilfredsstillende og i overensstemmelse med forudsætningerne ved lovens gennemførelse. Hertil kommer også, at ordningen endnu er i opbygningsfasen, som bør være bragt til ende, inden der tages stilling til ønsker om mere gennemgribende ændringer af ordningen.

Forslaget er endvidere en følge af oprettelsen af amtsankenævn.

Der henvises til det fremsatte forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov.

Amtsankenævnene vil herefter inden for dagpengeloven fra 1. april 1976 skulle varetage de opgaver, som sikringsstyrelsen hidtil har forvaltet som klageinstans vedrørende retten til dagpenge. Dette vil ikke i sig selv medføre øget administration.

Der stilles tillige forslag om, at adgangen til at indbringe dagpengesubvalget af afgørelser for den sociale ankestyrelse bortfalder.

Der henvises herved til det fremsatte forslag til lov om ændring af lov om social bistand.

På et enkelt område har regeringen fundet det rimeligt allerede nu at stille forslag om en udvidelse af dagpengelovens dækning. Det foreslås således, at der som noget nyt i overensstemmelse med et ofte fremført ønske åbnes adgang til dagpenge ved fravær fra arbejdet i forbindelse med adoption i visse tilfælde.

De samlede merudgifter ved dette forslag anslås til 1,2 mill. kr. om året, hvoraf staten skal afholde 0,9 mill. kr. og kommunerne 0,3 mill. kr.

I et bilag til lovforslaget er de gældende bestemmelser og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 og 5.

De foreslåede ændringer skal tydeliggøre, at dagpengeloven principielt hjemler alle lønmodtagere — således også funktionærer, lærlinge, medhjælpere og tjenestemænd — ret til dagpenge som erstatning for tab af indtægt under sygdom, men at der på den anden side ikke er ret til dagpenge, hvis der efter lovgivning, kollektive overenskomster eller individuelle aftaler udbetales fuld løn under sygdom. Nægter arbejdsgiveren af en eller anden grund, f. eks. likviditetsvanskeligheder eller tvivl om den lovmæssige forpligtelse hertil, at udbetale lønnen, består dagpengeretten således som en minimumsdækning. Dette vil navnlig have betydning for de ikke ubetydelige persongrupper, som teoretisk må anses for omfattet af funktionærloven, men efter praksis ikke får udbetalt løn under sygdom.

Ændringen i lovens § 10 skal endvidere præcisere, at der ikke er ret til dagpenge, hvis den udbetalte løn overstiger det beløb, der ellers ville være blevet udbetalt i dagpenge, men at der i modsat fald skal udbetales dagpenge til supplement af lønnen.

Ønsket om en tydeliggørelse er fremsat i en fælles henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark på baggrund af den sociale ankestyrelses fortolkning af den hidtidige bestemmelse. Denne fortolkning giver udtryk for, at retten til dagpenge fra arbejdsgiveren er betinget af, at lønmodtageren ikke har ret til løn under sygdom, og at der således eksempelvis ikke vil kunne udbetales dagpenge til en funktionær, selv om denne rent faktisk ikke får udbetalt løn under sygdom. Funktionæren vil derfor være henvist til ved sagsanlæg at få arbejdsgiveren dømt til at betale løn efter funktionærlovens bestemmelser og vil derfor være dårligere stillet end en person, som alene er sikret efter dagpengelovens regler.

Endelig kan det fremhæves, at alle lønmodtagere over skattebilletten betaler bidrag til dagpengefonden, uanset om de i forvejen er tilsikret løn under sygdom.

Til nr. 2.

Der har i praksis vist sig at være behov for, at arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden bortfalder, hvor lønmodtagerens ansættelsesforhold i særlige tilfælde ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden.

Der tænkes herved f. eks. på situationer, hvor virksomheden ophører som følge af konkurs eller tvungen likvidation, eller hvor der foreligger tidsbegrænset ansættelse af en vis varighed, samt hvor lønmodtageren er opsagt i medfør af regler om prøvetid, hvor ansættelsesforholdet ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden efter et på forhånd fastsat opsigelsesvarsel af længere varighed (6 måneder og derover), eller hvor lønmodtageren med rette er bortvist på grund af misligholdelse.

Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpenge overtages i disse tilfælde af det sociale udvalg efter lovens almindelige regler.

Til nr. 3.

Ændringen er foreslået i en fælles henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark, og den foreslåede formulering tilsigter en modernisering af sprogbrugen.

Der foreslås samtidig indført en pligt for arbejdsgiveren til hurtigst muligt at give meddelelse til lønmodtageren, hvis han ønsker at gøre sin beføjelse vedrørende den manglende eller mangelfulde anmeldelse gældende.

En sådan pligt for arbejdsgiveren vil være i overensstemmelse med fagretlige principper. Den indebærer, at arbejdsgiveren så hurtigt, som det er praktisk muligt for ham, må tilkendegive over for lønmodtageren, at han ikke anser sig forpligtet til at yde dagpenge. Undlader arbejdsgiveren at give denne meddelelse til lønmodtageren, vil pligten til at udbetale dagpenge fortsat bestå uanset manglende eller mangelfuld anmeldelse.

Bestemmelsen skal endvidere sikre, at lønmodtageren får mulighed for straks efter arbejdsgiverens indsigelse at rette henvendelse til kommunen, således at anmeldelsesfristen over for kommunen efter dagpengelovens § 18 ikke overskrides væsentligt.

Til nr. 4.

Forslaget tilsigter en tydeliggørelse, således at retten til dagpenge fra arbejdsgiveren ved ikke rettidig dokumentation af sygdom består, indtil dokumentationen skulle have foreligget. Fra dette tidspunkt overtages dagpengeforpligtelsen af det sociale udvalg. I denne forbindelse kan fremhæves, at det følger af lovens almindelige regler, at der i tilfælde,

hvor ingen dokumentation for sygdom fremkommer ikke består nogen ret til dagpenge.

Til nr. 6.

Baggrunden for at gøre dagpengeudvalgets afgørelser endelige er, at disse ikke i overvejende grad drejer sig om lønmodtagerens dagpengeret, men hovedsagelig er spørgsmål om, hvorvidt det er arbejdsgiveren eller kommunen, der skal afholde dagpengeudgiften. Kun i ganske få tilfælde bliver sagens udfald afgørende for, i hvilket omfang sikrede kan få udbetalt dagpenge.

Da det antal dagpengeudvalgssager, der ankes, ikke er helt ringe, vil arbejdspresset for ankestyrelsen blive lettet. Fra 1. april 1973 og indtil 1. oktober 1974 har dagpengeudvalget afgjort godt 3.500 sager, og heraf er ca. 650 blevet anket til ankestyrelsen. Kun i ganske få af disse tilfælde er sagen indbragt af lønmodtageren.

Adgangen til at anke dagpengeudvalgets afgørelser til den sociale ankestyrelse kan således i det overvejende antal tilfælde ikke siges at have noget socialt sigte. Det er derfor ikke fundet særlig betænkeligt at gøre udvalgets afgørelser endelige.

I øvrigt vil afgørelserne som hidtil kunne indbringes for domstolene.

Da anke til ankestyrelsen af dagpengeudvalgssagerne efter udtrykkelig udtalelse i dagpengelovens motiver har opsættende virkning for kommunens adgang til at foretage udpantning for de udlagte dagpenge, har den hidtidige ankeadgang yderligere haft den virkning, at en anke af dagpengeudvalgets afgørelse kan betyde en urimelig forlænget udsættelse med betalingen fra arbejdsgivers side.

I øvrigt foreslås dagpengeudvalgets sammensætning ændret, idet der fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark er fremsat ønske om, at dagpengeudvalget tilføres en uvildig sagkundskab med særlig indsigt i arbejdsretlige forhold.

Grunden hertil er, at en mindre del af afgørelserne må træffes under hensyntagen til de regler, der regulerer arbejdsmarkedets forhold, og at det undertiden kan være forbundet med vanskeligheder i udvalget at opnå resultater, der tager hensyn til såvel fortolkningen af disse regler som til dagpengeloven.

Forslaget indebærer, at dagpengeudvalget i disse tilfælde kan tiltrædes af en opmand, der træffer afgørelse i sagen.

Opmanden foreslås udnævnt af socialministeren efter indstilling fra Arbejdsrettens formandskab.

Udnævnelse af suppleanter har hidtil haft hjemmel i forretningsordenen. Det findes mest hensigtsmæssigt at indføre en hjemmel herfor i loven.

Til nr. 7.

Ændringen skal tydeliggøre, at kommunen ikke må anvende en transgsbedømmelse ved udbetaling af forskud, men alene skal påse, at sikrede opfylder dagpengelovens betingelser for at få udbetalt dagpenge. Ændringen er foreslået i en fælles henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

Til nr. 8.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 14.

Til nr. 9.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 10.

Det har i praksis vist sig, at en frist på kun 3 måneder for anmeldelse af sygdom til det sociale udvalg ikke altid er rimelig over for lønmodtageren.

Det foreslås derfor, at den gældende frist ændres fra 3 til 6 måneder.

Til nr. 11.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 12.

Forslaget til § 33, stk. 2, åbner mulighed for, at 14-ugers perioden kan deles, således at en kvinde, der genoptager arbejdet efter fødslen, men før 14-ugers periodens udløb vil have ret til på et senere tidspunkt at få udbetalt dagpenge for den del af 14-ugers perioden, der er tilbage, når arbejdet genoptages. Dette gælder både de situationer, hvor barnet bliver på hospitalet, efter at moderen er kommet hjem, og hvor moderen får barnet med hjem, men det senere indlægges på hospital inden for 14-ugers perioden.

Ved at benytte udtrykket „i tilknytning til“ tilkendes det, at der eventuelt kan gå nogle få dage, før kvinden ved barnets udskrivelse igen kan blive frigjort for sit arbejde.

Det understreges, at forslaget ikke hjemler ret til fravær, men at der må aftales en ret til fravær uden løn. Yder arbejdsgiveren alligevel løn under fraværet, vil han være berettiget til refusion efter de almindelige regler, jfr. dagpengelovens § 27. Fraværet må bero på individuel aftale eller kollektiv overenskomst.

Ved den foreslåede formulering af § 33, stk. 3, gives der ret til dagpenge på grundlag af dagpengegivende lønindtægt i indtil 6 uger af den fraværsperiode, som de adoptionsundersøgende myndigheder fastsætter i forbindelse med adoption, og

denne periode er efter praksis 3 måneder. Udtrykket „adoptionssøgende“ er neutralt, således at såvel en mand som en kvinde kan vælge at blive hjemme og få ret til dagpenge.

Såfremt den ene af de adoptionssøgende er uden tilknytning til arbejdsmarkedet, har den anden ikke ret til dagpenge.

Om ret til fravær fra arbejdet henvises til bemærkningerne ovenfor til § 33, stk. 2.

Til nr. 13.

Det har i praksis vist sig at have uheldige konsekvenser, at betingelsen for at få udbetalt dagpenge i anledning af fødslen ikke kan anses for opfyldt i tilfælde, hvor pågældende er tilmeldt arbejdsformidlingen, men ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse. Bestemmelsen vil navnlig få betydning i de tilfælde, hvor lønmodtageren på grund af opsigelse til fratræden før fødslen ikke opfylder lovens beskæftigelseskrav og ikke har kunnet få nyt arbejde uanset tilmelding til arbejdsformidlingen.

Til nr. 14.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 12.

Til nr. 15.

Konsekvensændring af forslagene nr. 12 og 14.

Til nr. 16.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 17.

For afgørelser truffet af det sociale udvalg vedrørende retten til dagpenge, afløser amsankenævnene sikringsstyrelsen som klageinstans. Med hensyn til de afgørelser, som træffes af direktoratet for søfarende, vil sikringsstyrelsen fortsat være ankeinstans, og styrelsens afgørelser vil som hidtil kunne indbringes for den sociale ankestyrelse.

Forslaget svarer i øvrigt med de ændringer, der nødvendiggøres af den forudsatte oprettelse af amsankenævnene, til gældende lovs § 54.

Til § 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juli 1975. Bestemmelsen om at henlægge sikringsstyrelsens kompetence som ankeinstans til amsankenævnene foreslås dog først at træde i kraft den 1. april 1976.

Sager, som er indbragt for sikringsstyrelsen, men hvis behandling ikke er afsluttet den 1. april 1976, færdigbehandles af sikringsstyrelsen. Sager, som fra 1. juli 1975 ikke mere kan indbringes for ankestyrelsen, færdigbehandles af styrelsen, hvis de er indbragt for denne inden nævnte dato.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke har ret til fuld løn under sygdom, har ret til fra arbejdsgiveren at få udbetalt dagpenge i 5 uger regnet fra 1. fraværsdag (arbejdsgiverperioden).

§ 3. — — —

Stk. 2. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden.

§ 6. Sygdomstilfælde skal uden ugrundet ophold anmeldes til arbejdsgiveren. Undladelse heraf medfører bortfald af krav på dagpenge fra arbejdsgiveren, medmindre særlige omstændigheder foreligger.

§ 7. Arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom.

Stk. 2. Under sygdom af mere end 2 ugers varighed kan arbejdsgiveren kræve, at lønmodtageren fra sin egen læge eller fra en specialist, som er valgt af lønmodtageren, fremskaffer nærmere oplysninger om sygdommens varighed. Udgifterne afholdes af arbejdsgiveren. Opfylder lønmodtageren ikke denne pligt, uden at der foreligger fyldestgørende begrundelse herfor, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren.

Stk. 3. Forpligtelsen til at yde dagpenge bortfalder, såfremt den sikrede mod lægens opfordring hertil nægter at lade sig indlægge

Forslaget.

1. I § 3, stk. 1, ændres „og som ikke har ret til fuld løn under sygdom“ til: „og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen“.

2. § 3, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter dog nærmere regler, hvorefter dette fraviges, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.“.

3. § 6 affattes således:

„**§ 6.** Sygdomstilfælde skal hurtigst muligt anmeldes til arbejdsgiveren. Undladelse heraf medfører bortfald af krav på dagpenge fra arbejdsgiveren, medmindre særlige omstændigheder foreligger. Kravet på dagpenge fra arbejdsgiveren består dog, hvis arbejdsgiveren ikke hurtigst muligt gør sin indsigelse vedrørende anmeldelsen gældende over for lønmodtageren.“.

4. § 7, stk. 1, affattes således:

„Arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren inden en rimelig frist dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom. Opfylder lønmodtageren ikke kravet om dokumentation, uden at der foreligger særlige omstændigheder, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren, for tiden efter at dokumentationen skulle have foreligget.“.

Gældende lov.

på sygehus eller at modtage nødvendig lægebehandling eller at deltage i hensigtsmæssig optræning for at generhverve arbejdsevnen.

§ 10. Dagpengene udgør 90 pct. af indtægtsgrundlaget efter § 9 og beregnes for en uge ad gangen.

Stk. 2. Dagpengene for en udbetalingsperiode afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra 1. april. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

§ 14. Der nedsættes et udvalg (dagpengeudvalget), for hvilket tvistigheder om ret til dagpenge efter reglerne i dette afsnit kan indbringes.

Stk. 2. Dagpengeudvalget består af 3 medlemmer, der udnævnes af socialministeren, hvoraf 1 medlem udnævnes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og 1 medlem efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark. Udvalgets forretningsorden fastsættes af socialministeren.

Stk. 3. Udvalgets afgørelser kan indbringes for den sociale ankestyrelse inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren.

Stk. 4. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for ankestyrelsen.

§ 15. Undlader en arbejdsgiver helt eller delvis at udbetale dagpenge i arbejdsgiver-

Forslaget.

5. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

„*Stk. 4.* Udbetaler arbejdsgiveren løn under sygdom med et beløb, der overstiger de dagpenge, som beregnes efter stk. 1-3, bortfalder dagpengene. Er lønnen mindre end de beregnede dagpenge, skal det manglende beløb udbetales som supplement til lønnen.“

6. § 14 affattes således:

„§ 14. Der nedsættes et udvalg (dagpengeudvalget), for hvilket tvistigheder om ret til dagpenge efter reglerne i dette afsnit kan indbringes. Dagpengeudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Dagpengeudvalget består af 3 medlemmer samt en opmand, der alle udnævnes af socialministeren. 1 medlem udnævnes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og 1 medlem efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark. Opmanden, der skal have indsigt i arbejdsretlige forhold, udnævnes efter indstilling fra Arbejdsrettens formandskab. Socialministeren udnævner tillige på samme måde suppleanter for medlemmer og opmand. Medlemmer, opmand og suppleanter udnævnes for en periode af 3 år.

Stk. 3. Dagpengeudvalgets afgørelse træffes af de tre medlemmer, medmindre et af disse forlanger, at opmanden tilkaldes. I så fald træffes dagpengeudvalgets afgørelse af opmanden.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter dagpengeudvalgets forretningsorden.“

7. I § 15, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „kan udvalget“ til: „skal udvalget“.

Bilag til f. t. l. vedr. dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Gældende lov.

perioden, og skønner det sociale udvalg, at undladelsen er uberettiget, eller skyldes undladelsen manglende betalingsevne, kan udvalget udbetale forskud på dagpengene. Træffes der afgørelse om udbetaling af forskud, skal arbejdsgiveren underrettes herom. Spørgsmålet om arbejdsgiverens pligt til at yde dagpengene skal indbringes for dagpengeudvalget af lønmodtageren eller af det sociale udvalg, medmindre arbejdsgiveren forinden har refunderet udvalgets udlæg.

§ 15. — — —

Stk. 2. Træffer dagpengeudvalget eller efter klage til socialministeren ministeren endelig afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at yde dagpenge, skal arbejdsgiveren refundere udvalgets udlæg inden 4 uger efter, at han har modtaget underretning om afgørelsen. Beløbet kan inddrives ved udpantning.

§ 16. Det sociale udvalg udbetaler dagpenge

1) til lønmodtagere ved sygdom ud over arbejdsgiverperioden,

2) til lønmodtagere, der ikke har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren,

3) til personer med dagpengegivende anden erhvervsindtægt samt

4) til andre, der har ret til dagpenge.

Stk. 2. Dagpenge udbetales af det sociale udvalg i den kommune, hvor den sikrede har bopæl.

§ 18. Har arbejdsgiveren udbetalt dagpenge i arbejdsgiverperioden, har den sikrede ret til dagpenge fra det sociale udvalg fra 1. fraværsdag efter periodens udløb, såfremt den sikrede har indgivet anmodning inden 1 uge efter periodens udløb.

Stk. 2. I andre tilfælde har lønmodtageren ret til dagpenge fra 1. fraværsdag, såfremt anmodning indgives samme dag.

Stk. 3. Personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt har ret til dagpenge fra 1. fraværsdag efter 5 ugers sygdom, såfremt anmodning indgives senest samme dag. Har vedkommende sikret sig frivilligt efter § 28, har han ret til dagpenge fra 1. fraværsdag efter sygdommens indtræden, såfremt anmodning indgives samme dag.

Stk. 4. Personer, der udfører husligt ar-

Forslaget.

3. § 15, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Træffer dagpengeudvalget afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at yde dagpenge, skal arbejdsgiveren refundere det sociale udvalgs udlæg inden 4 uger efter, at han har modtaget underretning om afgørelsen. Beløbet kan inddrives ved udpantning.“

9. § 16, stk. 1, nr. 4, affattes således:

„4) til andre, der har ret til dagpenge, herunder dagpenge ved fødsel og adoption.“

10. I § 18, stk. 6, ændres „3 måneder“ til: „6 måneder“.

Gældende lov.

bejde i eget hjem for mindst én person foruden sig selv, og som har sikret sig frivilligt efter § 29, har ret til dagpenge fra 1. sygedag efter 1 uges sygdom, såfremt anmodning indgives senest samme dag.

Stk. 5. Indgives anmodning senere end angivet i stk. 1-4, udbetales dagpenge først fra dagen for anmodningen.

Stk. 6. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte regler, hvorefter der også ved anmodning efter fristens udløb, men inden 3 måneder efter sygdommens indtræden, kan udbetales dagpenge for tiden før anmodningen.

Særlige regler om dagpenge ved fødsel.

§ 33. En kvinde, der har dagpengegivende lønindtægt, er under fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel berettiget til dagpenge fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen. Dagpenge kan ydes i 14 uger, dog altid så længe efter fødslen, som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.

§ 34. Retten til dagpenge er betinget af, at kvinden

1) ifølge den foreliggende oplysning fra skattevæsenet til brug ved beregning af dagpenge efter § 21 har haft en årlig dagpengegivende lønindtægt af en sådan størrelse, at den mindst berettiger til 10 pct. af dagpengenes højeste beløb, og

Forslaget.

11. Overskriften til kapitel 12 affattes således:
„Særlige regler om dagpenge ved fødsel og adoption.“.

12. I § 33 indsættes som *stk. 2* og *3*:

„*Stk. 2.* En kvinde, der er omfattet af *stk. 1*, og som i forbindelse med barnets ophold på sygehus genoptager arbejdet inden 14-ugers periodens udløb, har ret til dagpenge for den del af perioden, der var tilbage ved arbejdets genoptagelse, såfremt hun i tilknytning til barnets udskrivelse på ny er fraværende fra arbejdet, og udskrivelsen finder sted inden 6 måneder fra fødslen.

Stk. 3. En adoptionssøgende, som har dagpengegivende lønindtægt, har ret til dagpenge i højst 6 uger ved modtagelsen af barnet, når de adoptionsundersøgende myndigheder bestemmer, at pågældende skal være fraværende fra arbejdet i forbindelse med modtagelsen. Til adoptionssøgende ægtefæller kan dagpenge kun ydes til den ene, og kun såfremt begge har dagpengegivende lønindtægt eller dagpengegivende anden erhvervsindtægt. Dagpengene ydes på samme betingelser som dagpenge for kvinder under fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel.“.

13. § 34, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

„2) inden for de sidste 4 uger før fraværperioden har haft en dagpengegivende lønindtægt af mindst denne størrelse eller har været tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende.“.

Gældende lov.

2) inden for de sidste 4 uger før fraværperioden har haft en dagpengegivende lønindtægt af mindst denne størrelse.

Stk. 2. Er betingelsen om størrelsen af den dagpengegivende lønindtægt efter den foreliggende oplysning fra skattevæsenet ikke opfyldt, er kvinden dog berettiget til dagpenge, såfremt hun i mindst 6 måneder inden for de sidste 12 måneder forud for fraværperioden har haft en dagpengegivende lønindtægt af den i stk. 1 nævnte størrelse.

Stk. 3. Ved beregningen af dagpengegivende lønindtægter efter stk. 1, nr. 2, og stk. 2 medregnes den indtægt, som kvinden ville have haft i tidsrum, i hvilke

1) det efter en lægelig bedømmelse skønnes nødvendigt, at kvinden var skånet for arbejde,

2) kvinden har været afskåret fra arbejdsløshedsunderstøttelse alene på grund af arbejdsløsheds-kassens regler om ventetid efter indmeldelse.

Stk. 4. Chefen for sikringsstyrelsen kan tildele, at lønindtægt, der på grund af bestemmelsen i § 2, stk. 2, ikke er dagpengegivende, medregnes efter stk. 1, nr. 2, og stk. 2.

§ 35. En kvinde, der har dagpengegivende anden erhvervsindtægt, har efter fødslen ret til dagpenge i 4 uger.

§ 37. Anmodning om dagpenge ved svangerskab og fødsel skal indgives til det sociale udvalg inden 3 måneder efter fødslen. Hvis anmodningen ikke er indgivet inden denne frist, bortfalder retten til dagpenge.

§ 53. Bidrag til den frivillige sikring og bidrag fra arbejdsgivere efter §§ 12 og 13 indbetales til dagpengefonden efter regler, der fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Arbejdsgivernes bidrag samt påløbne renter kan inddrives ved udpantning.

§ 54. Afgørelser vedrørende retten til dagpenge, truffet af det sociale udvalg, kan indbringes for sikringsstyrelsen inden 4 uger

Forslaget.

14. I § 35 indsættes som *stk. 2*:

„*Stk. 2.* Adoptionsøgende, der har dagpengegivende anden erhvervsindtægt, og som efter de adoptionsundersøgende myndigheders bestemmelse er fraværende fra arbejdet i forbindelse med barnets modtagelse, har ret til dagpenge efter reglerne i § 33, stk. 3, dog kun i 4 uger.“

15. § 37, 1. pkt., affattes således:

„Anmodning om dagpenge ved svangerskab og fødsel eller adoption skal indgives til det sociale udvalg inden 3 måneder efter fødslen eller modtagelsen af barnet.“

16. I § 53, *stk. 1*, ændres „efter §§ 12 og 13“ til: „efter §§ 11 og 13“.

17. § 54 affattes således:

„§ 54. Det sociale udvalgs afgørelser vedrørende retten til dagpenge kan indbringes

Gældende lov.

efter, at afgørelsen er meddelt den, hvem afgørelsen vedrører.

Stk. 2. Afgørelser vedrørende retten til dagpenge, truffet af sikringsstyrelsen, kan indbringes for den sociale ankestyrelse inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren.

Stk. 3. Sikringsstyrelsen og ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristerne i stk. 1-2, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for vedkommende styrelse.

Forslaget.

for amsankenævnet, i København og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Amsankenævnets afgørelser efter stk. 1 og sikringsstyrelsens afgørelser vedrørende retten til dagpenge kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 3. Klage til amsankenævnet eller ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Amsankenævnet og ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af ankefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amsankenævnet eller chefen for ankestyrelsen.“.